

== Velja po pošti: ==
Za celo leto naprej . K 25.—
za pol leta 13.—
za četrt 6-50
za en mesec 3-20
za Nemčijo celoletno . 29.—
za ostale inozemstvo . 35.—

== V upravnistvu: ==
Za celo leto naprej . K 22-40
za pol leta 11-20
za četrt 5-60
za en mesec 1-90
S pošiljanjem na dom stane na
mesec 2 K. Posamezne št. 10 v.

SLOVENEČ

== Inzerati: ==
Enostolpna petstvrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat 13
za trikrat 10
za več ko trikrat . . . 9

V reklamnih noticah stane
enostolpna garmondvrsta
30 vinarjev. Pri večkratnem
objavljenju primeren popust.

== Izhaja: ==
vsak dan, izvenredne nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6.
Sprejema naročila, inzerate in reklamacije.
Upraviškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Pozor na ljudsko štetje!

Ministrstvo za notranje stvari je izdalo dne 20. t. m. odlok, ki ukazuje ljudsko štetje po stanju z dne 31. decembra t. l.

Uradna »Wiener Zeitung« izvajajo, da se po tem štetju v smislu postave o ljudskem štetju l. 1869 hočejo dobiti pravi podatki, kako da je sestavljeno prebivalstvo po številkah z ozirom na splošno življenjske in prometne razmere.

Ministrstvo naglašajo, da se pri kroji sedanje ljudsko štetje sedanjim socialnim in gospodarskim potrebam.

Pred vsem se stavljajo vprašanja glede na poklic, ki so važna z ozirom na aktualno vprašanje socialnega zavarovanja. Novo vprašanje zahteva odgovor, kakšne posle je opravljal opisanec po 31. decembru 1907, da se tako dožene, kako se izpreminja poklic in kako se izpreminja razmerje med samostojnimi in nesamostojnimi osebami. Nadaljno vprašanje hoče tudi točneje dognati postranske posle, kakor se je to zgodilo ob zadnjem ljudskem štetju leta 1900.

Javno korist zanimajo zdaj pred vsem stanovanjske razmere. O stanovanjskih razmerah se bo poizvedovalo po novem sistemu. Število vprašanj glede na stanovanjske razmere se je omejilo in so tudi enostavnejša, kakor prej, pomnoži se pa zelo izdatno število občin, v katerih se bo poizvedovalo o stanovanjskih razmerah. Z ljudskim štetjem se hoče dobiti širši pregled o tem, kako stanuje prebivalstvo. Doseči se hoče tudi prvič splošna statistika hiš, ker se bo poizvedovalo o stanju poslopij, v katerih stanujejo ljudje. Z ljudskim štetjem hočejo tudi dognati število slepcev in gluhonemcev, kar je važno za znanost, katere zastopniki naglašajo potrebo take statistike.

V smislu predloga statistične osrednje komisije se bo glede na jezikovno pripadnost uporabljal občevalni jezik, češ, da se tako najbolj označi struktura prebivalstva in razsežnost posameznih jezikov. To utemeljuje vladna izjava sledeče:

Znano je, da se je zahtevalo, naj se označi narodnost. Če bi se to zgodilo, bi se vprašanje sukalo okoli momenta,

ki se ne dá kontrolirati, ker se določa bistveno po pokolenju, sorodstvu in po raznih okolnostih, ki se niti znanstveno ne morejo trdno določiti in zato niso primerni za statistično poizvedovanje konkretnih dejstev.

Zavzemali so se tudi za poizvedbe o materinem jeziku. Če se smatra za materinščino tisti jezik, v katerem je navajena posamezna oseba, da se izraža in misli v svoji mladosti, jezik, rabljen v mladosti mnogokrat izpodrine zaradi življenjskih razmer kak drug jezik. Prvotno rabljeni jezik izgubi aktualno korist, materinščino določajo mnogokrat čisto slučajne okolnosti in zato manjka popolnoma tista važnost, ki se ji pripisuje glede na pripadljivost kakemu rodu. Ljudsko štetje pa za more računati le s trdnimi aktualnimi dejstvi.

S to zadevo se je tudi pečal državni zbor, ki je sklenil v svoji seji dne 23. junija t. l. resolucijo, ki zahteva, naj vlada poleg občevalnega jezika dožene tudi narodnost prebivalstva. O tej resoluciji je izdala centralna statistična komisija zopet predlog, naj se obdrži zgolj poizvedba o občevalnem jeziku, češ, da bi poizvedovanje po narodnosti otežilo končni izid štetja, ker bi bil večkrat občevalni jezik drugačen, kakor narodnost.

Končno se naglašajo, da zahteva vlada od oblasti najstrožjo nepristranost.

Vlada se je torej odločila, da ostane glede na določitev narodnosti vse pri starem. Zopet in zopet bodo torej Nemci in Italijani na podlagi občevalnega jezika množili svoje nemške in laške lažnjive številke. Velevažna zadeva, da se dožene pravo število moči posameznih avstrijskih narodov, se je rešila tako, kakor smo pričakovali pod sedanjo vlado protislovenskega sistema. Kljub sklepu državnega zbora se bo torej poizvedovalo zgolj po občevalnem jeziku in ne po narodnosti. Vlada je seveda nedolžna! Centralna statistična komisija, tista komisija, ki je podrejena vladi, pomenja več, kakor vlada, močnejša je, kakor državni zbor, ker hočejo tako tiste nemške stranke, na katere se naslanja sedanja vlada. Boje se, da bi poizvedovanja po narodnosti n. pr. na Nižjem Avstrijskem pokazale take številke, ki bi dokazale, da razni takozvani čisto nemški kraji dejansko niso tako nemški, kakor to Nemci, a

tudi Lahi vedno trdijo. Z občevalnim jezikom se tako lahko predstavljajo germansko-romanske Potemkinove vasi. V tem tiči zajec, da se ne upajo svetu podati prave slike avstrijskih narodov.

Kocka je padla. Naše somišljenike v širni avstrijski domovini pozivamo, naj prično takoj odločno agitacijo od osebe do osebe, osobito v jezično mešanih krajih, da bodo naši ljudje pravilno vpisali ob letošnjem ljudskem štetju slovenski občevalni jezik, da jih ne bodo premotili germansko-romanski agitatorji. Slovenski rod, na plan!

Domača industrija.

Ker smo Slovenci majhen narod in ker je industrija med nami šele v povojih, zato moramo bilježiti vsak napredek na tem polju z veseljem. V zadnjem desetletju opazujemo, kako se je pričelo nekaj med nami gibati, kako nekaj vstaja in se iz tega vstajenja čujejo glasovi po osamosvojitvi in napredku na polju industrije. Prej malo-vredne vodne moči pridobivajo na vrednosti in obeta se nam dež. elekt. centrala, ki bo brezdvomno ne samo v mali domači obrti, temveč tudi v veliki dalekosežnega reformnega pomena. Samoočebni je umevno, da so tla za industrijski napredek najprikladnejša na zemlji, po kateri teče dragocena vodna moč. Zato opazujemo najveselejše pojave industrije ravno na Gorenjskem, kjer imamo največja domača industrijska podjetja, bodisi zasnovana na temelju združništva, ali pa v lasti posameznikov.

Skozi romantično kokriško dolino teče voda, ob katere bregu stoje velike in majhne žage in pa mnogoštevilni mlinci, zgrajeni še v časih, ko ni bilo na Kranjskem nobenega valjčnega mlina. Tudi življenje po teh mlinih je še tako kot v tistih lepih časih. Samo nekaj leži nad temi domovi. Nekaj težkega. Kolesa govore in pripovedujejo, da se jim bliža konec in da ni daleč čas, ko bodo morala vsled moči konkurence veleindustrije ali ponehati, ali pa se bo moralo življenje po teh domovih preurediti in ukloniti zahtevam časa elektrike in para. Tako govore starodavna kolesa od mlina do mlina tja doli do Kranja, kjer jim stoji nasproti velik sovražnik v podobi največjega slovenskega valjčnega mlina.

Ob tej vodi v idilični dolini vasi Britof je stal še pred desetimi leti velik mlin, last velikega, skrbnega gospodarja Ivana Zabreta, moža, ki je postal vsled neumorne delavnosti in pristaje gorenjske enerzije eden najveljavnejših posestnikov na Gorenjskem. Pričel je z majhnim, zapustil pa je veliko, ne samo v materielnem blagu, temveč tudi v svojih sinovih mnogo duševnega kapitala. Na domačiji je ostal drugi sin Blaž. Ta je uvidel kmalu, ko je prevzel gospodarstvo, da zahteva moderni čas pri gospodarstvu modernih reform. Stal je pred alternativo, ali mlin moderno preurediti, ali pa ga pustiti in izrabiti vodno moč za kako drugo industrijo. Odločil se je za drugo. Ker je bila že prej združena z mlinom oljarna, je sklenil mlin opustiti in povzdigniti oljarsko obrt. Tisto neznatno, majhno obrt, ki ima svojo domačijo med Slovinci tudi na Gorenjskem v Grabnu pri Medvodah. Mož se je lotil dela z enerzijo in vztrajnostjo. Ustanovil je »Prvo kranjsko tovarno lanene olja«, lasti tvrdke Zabret & Huter. Tvrdka je od leta do leta napredovala in danes stoji med prvimi enakimi tovarnami v Avstriji. Njeni izdelki pa so priznani kot najboljši tudi daleč preko meje Avstrije. Letošnje leto je napravilo podjetje zopet velik korak naprej. Turbino je gnala doslej voda, ki je pritekala na njo po lesenih rakah. Letošnje leto pa je napravila slovenska tvrdka Zajc & Horn v Ljubljani nove 240 metrov dolge rake iz železo-betona. Veliko delo, ki je bilo dovršeno točno in solidno, kar priporoča tvrdko vsakomur. Tovarna je pridobila s tem več vodne moči, tako da ji bo kmalu mogoče podjetje še razširiti, kar je v interesu slovenske industrije le želiti.

Tako raste iz majhnega veliko s pomočjo dela, vztrajnosti in blagoslova božjega. Tam, kjer so ropotala prej mlinska kolesa, stoje sedaj stroji iz Amerike in Angleške, kjer so vozili prej konjiči žito in moko, prevažajo sedaj moderni avtomobil seme iz daljne Argentine in Bombaya in odvažajo olje in preše, namenjene za daljne kraje in izven Avstrije, kjer je razsvitljevala prej petrolejka in oljnata leščerba mlinske prostore, gori sedaj elektrika. Sredi velikega tovarniškega poslopja pa stoji visok dimnik, zgrajen iz opeke tudi domače industrije. Ne daleč od

LISTEK.

Deklè z biseri.

Angleško spisal H. Rider Haggard. — Prevel J. M. (Dolge.)

Krasen je bil razgled na mesto in okolico.

Proti jugu so bili zgrajeni mramorati dvori in bliščeča poslopja, tempja, kjer se je še vedno vzdigoval dim laritve proti nebu, dasi so se ljudje tam okrog vsak dan bojevali. Odtod se je razprostiralo Gorenje in Dolenje mesto s tisočermi hišami, v katerih je bivalo natlačeno polno ljudi, ki so pribežali iskajoč zavetišča ali pa ne glede na nevarnost prišli praznovat Veliko noč. Proti vzhodu se je videla dolina Joza-fat in onstran nje Oljska gora, kjer je tedaj še rastle mnogo drevja, ki so ga Rimljani pozneje posekali. Proti severu se je dvigalo novo mesto Bezeta, obdano s tretjim zidovjem in za njim skalovita pokrajina. Ne daleč na levo se je vzdigoval mogočni stolp Antonija, sedaj ena izmed trdnjav Janeza iz Gishale in gorečnikov; proti zapadu dalje pa onstran širokega mostu stolpi Hipik, Fasael in Mariamne, in zadaj sijajna Herodova palača.

Ko so vsi trije radovedno vse to ogledovali, pokaže Nehušta na cesto, ki

je vodila od trnjeve Doline proti severovzhodu. Mirijam se ozre na cesto in opazi velikanski oblak prahu, ki se je hitro pomikal in bližal mestu. Iz tega prahu so se naenkrat zablistale sulice in svetli vojaški oklepi.

»Rimljani!« je rekla Nehušta prestrašena.

V tem so pa bližajoče se rimske vojske opazili tudi v mestu. Po vseh stolpih in strehah je bilo naenkrat vse polno ljudi, ki so begali, roke vili in kričali.

»Gorje, gorje Jeruzalemu!«

Ta glas so slišali tudi naši znanci na stolpu.

Groza jih je pretresla in zdelo se je, da je groza pretresala tudi vse one tisoče, ki so čuli ta žalostni glas.

»Da«, je ponavljal Itijel, »gorje Jeruzalemu, kajti napočil je zanj dan maščevanja božjega!«

Oblak prahu je bil vedno manjši, kolikor bližje so bili Rimljani mestu. Videli so se posamezni oddelki velike armade. Za njimi so stopali vojak, ki so gradili ceste in postavljali tabore, za temi je prišla redna armada, med njo na konju je jahal Tit s svojo osebo no stražo, poveljniki in konjeniki; od zadaj pa so korakale nepregledne vrste vojakov. Rimski orel je plapolal nad njimi. Na koncu pa so prišli nosači, vozniki z raznimi živili in bojnim orožjem.

Na Savlovi gori se je ta ogromna

vojska ustavila in se utaborila. Uro pozneje se je iz tega tabora prikazalo kakih pet do šest sto konjenikov in odjezdili so po cesti, ki je vodila v Jeruzalem.

»To je Tit«, je rekel Itijel. »Glejte, cesarske prapore nosijo pred njim.«

Ne daleč od stolpa, kjer je Itijel s svojimi vse to opazoval, pa so od dveh strani planili iz zasede judovski vojak in napadli rimske konjenike. Vnel se je hud boj in mnogo jezdecev je padlo raz konje. V strahu in trepetu je opazovala Mirijam ta boj, ker je slutila, da je blizu Tita tudi stoltnik Mark. Kdo ve, ali je on ostal živ ali je padel? Boj je kmalu prenehal, judje so se umaknili in rimski jezdeci — bilo jih je manj, kakor jih je prišlo — so se vrnili v svoj tabor. Mirijam pa je živela v strašni negotovosti, ko je gledala padle vojske in konje, ki so se borili s smrtjo.

Ali je Mark med padlimi ali je odjezdil v tabor? To je bilo vprašanje, ki jo je peklo in morilo. Nezavestno sta jo Itijel in Nehušta le s težavo privedla zopet v votlino.

XV. POGlavJE.

Kaj se je zgodilo v stolpu.

Štirje meseci so že skoro minuli. V celi svetovni zgodovini morebiti ni bilo nikoli in nikdar ne bode strašnejših grozovitosti, nasilstva, trpljenja in groze, kakor so se vršila ob obleganju je-

ruzalemskega mesta. Razne stranke so vzpričo zunanega sovražnika pozabile na svoje medsebojne prepire, se združile, seveda prepozno, in se bojevale proti skupnemu sovražniku s toliko srčnostjo, kakor je to le malokdaj videla zgodovina. S čudovito stanovitnostjo so se judje branili. Bili so oblegani, pa večkrat so sami pridrli iz vrtenih zidov, napadli Rimljane in jih veliko potolkli; zajeli so njih oblegovalne ovne, izpodkopali so velike lesene stolpe, ki jih je Tit zgradil pred njih zidovi, jih porušili in zažgali.

Tit se je polastil zunanega tretjega zidovja in si osvojil novo mesto Bezeta. Obvladal je drugo ozidje in je razdejal. Nato je poslal znanega zgodovinarja Jožefa, da bi pregovoril Jude, naj se vdajo, toda njegovi rojaki so ga kot izdajalca preklinjali in vojska se je nadaljevala.

Tit je spoznal, da bi si le z največjo težavo z naskokom osvojil mesto in da bi ob takem napadu moral žrtvovati silno veliko svojih vojakov, zato je opustil to namero in se je oprijel bolj gotovega in bolj strašnega načrta. Obdal je prvo neosvojeno ozidje, tempelj in vse utrdbe, z novim močnim zidom, se zari v svoj tabor in čakal, da bosta lakota in bolezen prisilila Jude, da se udajo.

Jeruzalem je bil dobro preskrbljen z živežem; nastale so pa med judi razne sovražne stranke, ki so se pobijale

tam ima namreč brat lastnika oljarne deželni poslanec in župan Ivan Zabret moderno opekarstvo.

Tako se spreminjajo v času elektrike in para časi. Tudi Slovenci moramo s tem časom naprej. Na polju kmetijstva, obrti, izobrazbe in politike. Ni drugače; če ne bomo napredovali, bomo nazadovani, in čas nas bo prehitel. Voda teče, teče lahko čez lesena mlinska kolesa ali pa skozi moderno turbino. Vprašanje je samo, kje več priteče...

Sile je v nas mnogo. Duševne in tudi materialne. Ljudstvo je oproščeno iz rok oderuhov, majhen kapital se iz potokov ljudskih hranilnic zbira v rezervarje slovenskih denarnih veletrgovin. Treba je sedaj izrabiti to nabrano silo. Spustimo jo v turbino industrije. Tudi duševne sile imamo dovolj. Za časa starih Kotnikov, Majdičev, Zabretov in mnogo drugih pionirjev na polju domače industrije še nismo imeli Slovencev niti najpotrebnejših šol. Sedaj dobé lahko sinovi slovenskih industrijcev in trgovcev temeljno trgovsko izobrazbo v slovenski trgovski šoli, odkoder jim je odprta pot na Dunaj in Prago na trgovske akademije.

Kmetijska šola na Grmu.

Z novourejeno kmetijsko šolo na Grmu so se strokovni izobrazbi naših kmetijskih mladeničev odprla vrata na stečaj. Sedaj se ne more nihče več izgovarjati, da se šola premalo ozira na potrebe raznih naših krajev. Pogoji šolanja so tako ugodni, da obiskujejo šolo lahko Dolenjci in Notranjci iz vinorodnih krajev, kakor tudi Gorenjci in drugi deželani iz živinorejskih in poljedelskih krajev. Za vse je skrbljeno. Za kmetijske sinove iz vinorodnih krajev se je vpeljala letna šola, za vse druge pa zimska šola, tako da ustreza s to svojo uredbo vsem potrebam kranjskih gospodarjev.

Najvažnejši korak za napredek strokovne izobrazbe našega ljudstva se je napravil s tem, da se je vpeljala zimska šola.

Veliko kmetijskih mladeničev, ki so pouka nujno potrebni, pohaja pozimi doma. Koliko zatega časa se izgubi s tem za stanovsko izobrazbo! Vsem tem mladeničem je treba strokovnega pouka, da se pripravijo za svoj poklic! Vsem tem se nudi sedaj na Grmu zlata prilika, da se praktično izuče v živinoreji, v prašičereji, v mlekarstvu, v porabi in pripravi raznih krmil, v ravnanju z gnojem, v napravi gnojšč, v porabi umetnih gnojil, v zboljšanju hlevov, v perutninarstvu itd., itd. Saj je zimski čas najugodnejši čas, da se učenci praktično vadijo v vseh teh stvareh.

Kmetijska šola na Grmu bi morala biti odslej naprej polna zimskih učencev in samih sinov, ki so namenjeni za dom. Prednosti zimskega šolanja so namreč dandanes tako velike — za štipendije je prositi do 15. septembra t. l. — da bi jih ne smel prezreti noben gospodar, komur je količkar na tem, da se sin nekoliko bolj izuči in bolj pripravi za kmetijski stan, kakor se je sam

po ulicah, uničevale, zažigale zaloge živeža svojih nasprotnikov, tako da je ostalo le malo živeža, ko so se stranke strezile in združile v skupni boj proti skupnemu sovražniku. In tako je zavladala kmalu grozna lakota v mestu.

Oni čitatelji, ki bi radi kaj več čitali o tej strašni vojski, oni, ki bi radi vedeli koliko morejo ljudje prenesti in kakšnih divjosti so zmožni, ako jih strahuje lakota, lahko berejo take podrobnosti v spisih judovskega zgodovinarja Jožefa Flavija. Zgodovina ne pomeni in človeški duh ne more iznajti grozovitosti, s katero ne bi divjali sestradani judje nad drugimi Judi, ki so jih sumili hudodelstva, da so imeli živež skrit, da bi prehranili sebe ali svoje družine. Strašno prerokovanje se je izpolnilo in prigodilo se je, da se matere jedle meso svojih lastnih otrok in da so otroci iztrgali poslednjo skorjico kruha od ust svojih umirajočih starišev. Ako so se take stvari godile med ljudmi, ki so bili iste krvi, si lahko mislimo, kakšne grozote so se godile med ljudmi, ki so bili drug drugemu tuji in sovražni. Mesto je skoro da zblaznelo vsled prestrašne stiske, v kateri se je nahajalo. Na tisoče jih je vsak dan umrlo in vsako noč jih je na tisoče pobegnilo ali skušalo pobegniti k Rimljanom, ki so polovili uboge nesrečnike in jih pribijali pod mestnim zidovjem na križ, tako da je zmanjkalo daleč na okoli lesa, da bi iz njega naredili križe, in ni bilo več dobiti prostora okoli mesta, kamor bi jih mogli pokopavati.

(Dalie prih.)

pripravil. Ne le da traja ta pouk pozimi, torej v času, ko je najlepša prilika za pouk kmetijske mladine in ko se kmetijski sin najlažje odtrga od domačega dela, ampak zimska šola je tudi najcenejša. Zimska šola traja dve zimi po pet mesecev, od novembra do konca marca, skupaj torej deset mesecev. Če ima pa mladenič zadosti predizobrazbe, se lahko sprejme v drugi tečaj zimske šole, tako da traja ves pouk le pet mesecev.

Velika ugodnost je pa tudi to, da je za obisk te šole določenih 20 štipendij po 150 K za tečaj.

Vpeljala se je pa tudi letna šola s tem namenom, da se učenci praktično poučujejo posebno v obdelovanju vinogradov, v kletarstvu, v sadjarstvu in v uporabi sadja. Ta letna šola se prične tudi z mesecem novembrom in obstoji iz dveh tečajev, iz zimskega in letnega. Zimski tečaj trpi do konca marca (kakor zimska šola), poletni tečaj pa traja od aprila do konca oktob. z enomesečnimi počitnicami meseca julija, tako da traja letna šola vsega skupaj enajst mesecev. Ta šola je namenjena za sinove iz vinorodnih krajev naše dežele. Njena ugodnost se kaže tudi v tem, da trpi samo eno leto in da so stroški šolanja vsled tega izdatno nižji. Ker traja samo eno leto, se naši posestniki veliko lažje odločijo poslati svojega sina v njo, kakor prej, ko je trpela dve leti.

Kdor bi pa hotel svojega sina, ki ga je vpisal v letno šolo, izobraziti tudi še v praktični živinoreji, v mlekarstvu, v prašičereji, v travništvu itd., ga lahko vpiše še v drugi tečaj zimske šole, da se tam pouči še v teh predmetih. Tako ostane sin poldrugo leto na kmetijski šoli in dovrši pouk v vseh potrebnih kmetijskih strokah. Tudi za to šolo je ustanovljenih štipendij, ki znašajo po 300 K na leto.

Kdor ima ukaželjnega sina, ki ga je namenil za dom in ga želi šolati na Grmu, naj se takoj oglasi in naj priloži prošnji rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, zdravniško spričevalo, spričevalo o lepem vedenju in izjavo, da se zavežejo starši plačevati stroške šolanja. Za štipendije je prositi do 15. septembra t. l.

Cesarska slavnost na Bledu.

Kako lep si, Bled, odet v slavnostno obleko! Nepopisna krasota je že sicer tvoja last in tvoj delež, da te nihče ne more pozabiti, kdor te je enkrat zrl ožarjenega z zlatim solničnim sijem, rad se vrača v tvoje okrilje, kdor je kdaj slišal pozvanjati miloglasni zvonček nad lahno se igrajočimi jezerskimi valovi, srce mu igra, komur se po dolgi ločitvi tuje, bahate krasote trudno oko upira v tvoje bujne prijazne gričke, kdor pod tvojo strmo skalo zopet najde miren kotiček za blagodejen oddih.

Ali ko si začneš pred dnevom, ko se širna Avstrija v globokem, srčnem spoštovanju klanja sivolasemu vladarju, ki gleda 80. leto, odkar mu je božja previdnost odkazala trudapolni zemski tek — ta dan — pravim — ko si začneš odevati slovesno pestrobojno praznično odelo, ko se liki srečna, ljubka nevestica venčati, da tudi ti izkažeš svojo udanost vladarju — katero pero naj tedaj popiše tvoj sijaj, tvojo krasoto?!

Cel Bled je tekmoval, kako lepše, in dostojnejše proslaviti ta veliki praznik. Raz vseh vil so plapolale v živahnem vetru dolge črnorumene zastave in frfotajoč po svoje pele slavnostno himno. Iz visokih lin obeh cerkva je črnorumena zastava spremljana od belorumene in belomodrordeče vabila domačine in goste, naj prihite pred prestol neskončno Usmiljenega, prosit Ga za srečni večer življenja preblagemu vladarju.

Z mrzlično naglico hiti vse, da ozaljša svoje hiše in vile z raznobarnimi lučicami, da po oknih in verandah in jezer. pomolih razobesi petrolejne lampijončke, okraši ladje z zelenjem in cvetjem, vmes liki drage kamene navže žareče balončke. Na stotine in tisoče ljudstva se tare ob jezeru, koder se začno v nočnem mraku užigati pisane lučke, kmalu je celo jezero obdano s svetlim zlatorožnim trakom najraznovrstnejših luči. V ozadju so pa goreli po visokih gorah mogočni kresovi, posebno krasen na strmini Babjega zoba. Čudovita raznoličnost se opazuje pri posameznih vilah, z nedosežno spretnostjo so proračunani efekti barv in raznih figur, ne veš, komu bi dal prednost. Če povem, da je bil grad kneza Ernesta Windischgrätzja posebno sijajno razsvetljen (v stolpiču monogram FII z letnico 80 in cesarsko krono), v magično svetlobo odeta vila Luckmanova pod gradom, Petranov in Malnerjev hotel in Toplice, tudi železni-

ka postaja bogato okrašena, s tem drugim vilam in hotelom in hišam takorekoč krivico delam, zakaj lepote je bilo povsod kar nakopičene. Z grada doli pa je blestel z navpične skale velikanski vladarjev monogram, odet v bajno svetlobo, s srede jezera pa je pozdravljala cerkva »nebes Kraljice in Gospe«, obdana od sijajne rožne svetlobe. Od vseh strani pa hite prelepo okrašene in mnoge z veliko bistroumnostjo razsvetljene ladje pred park zdravniške hiše. Glej tam v ladji mnogoštevilno kitajsko rodbino, v elegantni, po kitajskem načinu opremljeni lopi, polni elegantnih dam v pristni kitajski noši s finimi pahljačami. Vozi jih visokorastel širokopleč v kitajsko haljo zavrt in s širokokrajnim papirnatim slamnikom pokrit kitajski voznik, ki si mogočno suče dolge sive brke in mrko gleda po nas navadnih zemljanih. Brhke kitajke so kuhale čaj in ga radodarno delile vsakomur, kdor se jim je približal.

Tam zopet — glej — se je privozil cel turški harem, poln belooblečenih turških gospa z zakritimi obrazi; le oči so proste, da te jezno osvrknejo, če se približaš njih »svetišču« v blejskem čolnu. Za njimi se vozi krasen, velik labud, na čigar hrbtu se pripelje cela družina bainih povodnih vil. Proti njim se nenadoma zakadi peklenska kovačnica z rdeče žarečo streho, ki neprestano bruha velike množine ognja skozi ognjeno streho. Vmes se pa preriva v lahнем čolničku par dominov, ki jim nikoli ni preveč burk in ki jim celo peklenska kovačnica ne imponira. Pa kaj naj popisujem vsako ladjo posebej, kdor hoče to videti, sam pridi prihodnje leto dne 17. avgusta na Bled, pa boš s svojimi očmi bolje videl nego morem jaz popisati. Saj je bilo tudi letos tujcev toliko, da so bili vsi vlaki prenapolnjeni in jih še vseh takoj odpeljati niso mogli.

Osem je ura. Mogočen strel z grada zagrmí v nočno tmino in naznanja začetek. Ob jezeru se začuje slovesno paradno trobentanje: dve stotnji dragonskega polka, ki ima vaje po gorenjski ravnini, prijezdarita s prižganimi barvnimi balončki. Čudno lepo je gledati ta prizor, ko se drugega ne vidi nego lučka pri lučki, ki se pa vse premikajo, zvijajo, skrivajo pa zopet prikazujejo. Kakor orjaška kača se zdi, ki se v jezi zvija okrog jezera in se ga hoče okleniti, da ga zmelje, zdrobi. In tisto mogočno trobentanje se zdi liki razjarjeno pihanje in sikanje razljučene zmaja. Trobentanje narašča, kača-dragonci se bližajo, nemir in nestrpnost pričakovanje se polasča vseh — že so tu — tedaj pa udari godba veselo koračnico, za njo se oglasi iz vnetih grl vesela planinska pesem, izpod gradu pa začne jezero bruhati umetni ogenj, rakete švigajo proti nebu, ki se v višavi pokajoč razpršavajo v najraznovrstnejše oblike: v svetle zvezde, sikajoče kače, v mogočna kolesa itd. itd. Prav tako grad kakor vojni zrakoplov bruha žveplo in ognj na čolne, ki se prerivajo in prepeljavajo ob jezeru. Pri tleh ob jezeru pa zažarivelik monogram z začetnicami imena presvlt. cesarja, zraven se pa v onemogli jezi vrte kolesa in daleč od sebe škrope ognjeno brozgo. Pa tudi z ladij švigajo ognjene strele kot odgovor na vso jezo tam gor in zunaj. V ta ognjeni metež pa slovesno zadone zvoki večnolepe cesarske pesmi. Godba pritiska z ognjem, pevci jo enoglasno navdušeno mogočno ubirajo za njo, živahno ploskanje, navdušeni živiklici se oglašajo, da skoro uduše zvoke godbe in petja: iz vseh src se kakor iz enega dvigne ena želja, vse misli, vse kopnenje se izlije v eno hrepenenje:

Bog ohrani, Bog obvari
nam cesarja, Avstrijo.

Pa ni dovolj ena kitica, navdušenje ne pozna meje: nadaljevati se mora ob rastočem navdušenju! — Tako je Bled slavil ljubezen, tako kazal svoje spoštovanje do presvetlega od Boga danega vladarja, tako z nepopisnimi, prekipavajočim navdušenjem slavil misel avstrijsko. V tem duhu se je slavnostna vožnja nadaljevala: zdravniška godba (ki je igrala veliko slovenskih komadov), precej številni cerkveni pevski zbor, ki je navdušeno prepeval lepe slovenske pesmi med drugimi Nedvedov: »Nazaj v planinski raj«. Navdušenje pevec je izzvalo navdušenje pri poslušavcih, zlasti ko so pred mnogoštevilno zbranimi Slovani zadoneli mogočni zvoki »Lepe naše domovine« in ko sta se nazadnje zbor in godba med burnim odobravanjem kot sklep še enkrat združila ob zvokih cesarske pesmi. Sploh se je ta izredna večerna slavnost tako lepo izvršila, da je bilo vse ene misli: prelep, prekrasen večer je bil.

Drugi dan dne 18. t. m. je bila ob desetih v novi župni cerkvi v Gradu

slovesna pontifikalna maša, ki jo je opravil ogrski prelat mil. gospod Krenz ob številni asistenci. Na kuru je cerkveni zbor izborno s spremljevanjem zdravniške godbe pel instrumentalno mašo; vmes so se v splošno zadovoljnost mogočno glasile nove orgle, ki sicer še niso bile prav popolnoma dovršene, vendar pa se je moglo že prav dobro nanje igrati.

Cerkev je bila vsa polna odlične gospode; opazili smo med drugimi kneza Roberta Windischgrätzja, grofci Schönburg in Mocenigo, gospoda župana Rusa, načelnika zdravniškega odbora majorja Stuchlyja, železniško in pošto uradništvo, veliko častnikov itd. Cerkevna slavnost se je razvijala kaj krasno v lepo z zelenjem in cvetjem ozaljšani cerkvi.

Začetkom tega meseca se je mudil na Bledu Nj. ekselencija prevzvišeni gospod knezonadškof goriški, dr. Frančišek Borgija Sedej, ki si je z velikim zanimanjem ogledaval novo cerkev, lepe Vurnikove altarje in kipe in si tudi dal pokazati nove Milavčeve orgle, ki so mu zelo ugajale. Obiskal je tudi »otoka milo cerkvice« in si nekatere zanimivosti ogledal. S svojim ljudomilim vedenjem si je visoki gost pridobil srca vseh, ki so imeli priliko in srečo priti z njim v dotiko.

Te dni, v torek, dne 16. t. m., se je hotelo malo pripravljati k nevihti. Samo enkrat se je menda zabliskalo, pa tisti enkrat je treščilo v gospodarsko poslopje gospoda župnika Fertina v Zasipih. Dasi je bil gospod zavarovan, bo kljub temu imel še občutno škodo. Lepo je bilo pri tej priliki gledati, kako je grofica Paar, hči kneza Windischgrätzja, ki je bila slučajno v bližini ob času nesreče, kljub svojemu visokemu rodu pomagala pri sosedu, kjer so bili najbolj v nevarnosti, nositi opravila na prosto. Res je lepo, če se z visokim rodom družijo ponižno, ljudomilno mišljenje. Kaj pravijo na to tista dekleta, ki so par let v mestu za kako hišino, pa že nečjejo doma več znati burkelj ali grabelj v roko prijeti?

Z ljubljanske gasivske slavnosti je prišlo na Bled zlasti veliko hrvatskih, pa tudi drugih slovanskih, posebno čeških gasivcev, Hrvati so po jezeru navdušeno prepevali lepe narodne in tudi umetne pesmi.

Sedaj dohaja na Bled prav posebno veliko Čehov, ki jih Blejci občudujejo vsled njih slovanskega mišljenja. Čudno se odlikujejo n. pr. od gotove kranjske inteligence, ki ne more drugače, nego da vedno meša nemščino v slovensko govorico, kadar sploh slovensko govori. Blejcem Čehi zato tako ugajajo, ker doslej nismo bili vedno navajeni od naše jare gospode prida slovenskega čuta. Tako nastopanje, kakršno Čehi kažejo, tudi naš slovenski čut dviga; naj bi le to navdušenje za slovensko misel, za našo lepo besedo trajno ostalo po celim Bledu!

Prejšnji teden je utonil pri kopanju v jezeru 16letni sin železniškega čuvaja. Potegnili so ga sicer še živega, toda brezvestnega iz vode. Vsled srčne slabosti je kljub trudu dveh zdravnikov umrl. Gospod kaplan mu je vendarle še mogel podeliti sveto olje.

Zmede v Španiji — francosko maslo.

»Neue Freie Presse« se je obrnila na princa Alfonza de Bourbon y de Austria-Este z vprašanjem, koliko je resnice na poročilu nekega berlinskega lista, da se on — princ Alfonz — dejansko udeležuje protivladnega gibanja v Španiji ter da je tje poslal svojega posebnega zaupnika, da mu natančno poroča o položaju in razvoju stvari.

Princ v daljšem dopisu obe trditvi odločno zanika; njemu ne pripada vloga, da bi posegel v politiko Španske, ima pa na Španskem dovolj prijateljev, ki mu seveda natančno poročajo o političnih razmerah v domovini. On tudi prav dobro pozna nevaren položaj, ki si ga je vlada ustvarila z nameravanimi reformami na cerkvenem in verskem polju sploh. Te reforme vna- mejo brez dvoma meščansko vojno z vsemi njenimi žalostnimi posledicami.

Docela zmotna je misel, češ, da se nahaja legitimistična stranka, ki se je skozi 80 let obdržala na enaki višini, v propadanju: močnejša je kakor kdaj prej. Močna pa ni samo v baskijskih pokrajinah in Navarri, marveč v enaki meri in še bolj v Kataloniji. Velikansko pa je tudi navdušenje med številnimi Karlisti v Valenciji, kjer ima najmanjši kraj svoje karlistiško društvo; nič manjše ni razburjenje med Karlisti v Aragoniji, Kastiliji, Galiciji in Asturiji. Sploh ni najti kraja na Španskem, kjer bi ne bilo Karlistov. To je moč. ki

se bo v danem trenutku uveljavila, kajti to so ljudje, ki so brezpogojno odločeni darovati premoženje in kri za svojo stvar, ki jo vsebuje geslo: »Bog, domovina in kralj!« Bilo bi silno nemodro od vlade, ako bi se te ljudi siloma gnala v meščanski boj; ne gre se jim namreč pri tem le za pretvezo, kakor mnogi mislijo, marveč vlada se bo z reformami dotaknila globokočutenih načel, ki jih s Karlisti deli tudi velika večina španskega ljudstva. S Karlisti in ostalim poštenim ljudstvom drže v tem oziru tudi drugi najboljši španski možje visokega rodu in dostojanstva, ki nikakor niso za to, da Španija stopi na pot, ki jo je pod visokodonečimi frazami in obljubami ubrala Francoska, a od katere ni ljudstvo imelo najmanjše koristi. In ti možje niso morda reakcionarni, marveč v polnem pomenu besede napredni in celo moderni. Četudi bi torej v grozeči meščanski vojni ti možje in drugi trezni nekaristični elementi vsled svojih simpatij do vladajoče vladarske hiše ne prišli do orožja, bi vendar tvorili močno moralno opozicijo proti vladi.

Liberalna vlada računa na pomoč socialistov in anarhistov, a to so nevarni zavezniki, ki bi ob prvi priliki obrnili ost proti isti vladi sami.

Položaj v Španiji je torej jako napet in zmeden in vsa Španija je zaposlena edinole z njim. Medtem pa ima soseda Francija lahko delo v Maroku. V vsi tihoti, a vztrajno in dosledno izpeljuje svoj načrt, da Španijo odreže od vsake trgovske zveze s to deželo. Neopaženo se za španskimi postojankami bliža Fezu, vedno bolj utesnjuje Špance s svojim pasom na malo ped njih maroške posesti in ni daleč čas, ko se bo polastila vseh poti v Maroko. Potem Španiji ne bo treba graditi nameravanih pristanišč v Marchici in Melilli, kajti ostala bi prazna, ker bi se vsa trgovina vršila po francoskih črtah.

To je torej prijazen načrt Francije, ki neti ogenj kulturnega boja v španski hiši, da nje prebivalci nimajo časa gledati ji na prste v Maroku, kjer more nemoteno vršiti svoje delo.

Kolera v Italiji in Rusiji.

Kolera! Tega klika so se stari Ljubljanci zelo, zelo bali. Spominjamo se, ko smo imeli pred tolilikimi leti nekaj tučajeve kolere v Ljubljani, ki se je pojavila v prisilni delavnici, a je tudi v mestu samem zahtevala več smrtnih žrtev. Kolera! Kakor mora je grozna beseda kolera pretresala Ljubljance. Spominjali so se in pripovedovali takrat stari Ljubljanci, kako da je bilo še pred leti, ko je obiskala kolera naše mesto. Neprestano je takrat pel mrtvaški zvonec, tako, da so končno prepovedali v Ljubljani zvoniti mrličem. »Kakor muhe so cepali ljudje na kolero«, so pripovedovali stari ljudje in vse se je bilo grozne azijske gostinje, kolere. Spominjamo se, kako strogo je zadnjič, ko nas je obiskala kolera, postopala oblast. Nabili so letake, ki so pozivali Ljubljance, naj se zelo varujejo, a ne obupajo. Svetovale so oblasti ljudem, naj ne pijejo druge kakor prekuhanе vode, naj se opuste surove jedi, svarile so nas oblasti, naj opuščamo vpijančljive pijače in naj se vsak, ki čuti v želodcu kake bolečine, takoj javi pri zdravniku. Magistrat sam je gledal na to, da so nam razkuževali redno, če se ne motimo, dvakrat tedensko stranišča. Ljubljanci sami smo se takrat seveda pokorili, kar so nam svetovale oblasti in zasmradili svojastanovanj raznimi razkuževalnimi sredstvi. Mesto je bilo takrat zelo slabo preskrbljeno z bolnišnicami. Ljudje, ki so oboleli na kolero, so se zdravili in umirali doma. Mesto je zato hitro gradilo na Ljubljanskem polju za evangelijskim pokopališčem takozvano bolnišnico za nalezljive bolezni, ki so ji nadali ljudje ime kolera-špital. Žalostni smo bili takrat Ljubljanci, ker so nam oblasti tudi zaprle pokopališče, tako, da nismo smeli spremljati na pokopališče svojih rajnih, kar se je pozneje še enkrat zgodilo, ko so razsajale v Ljubljani črne koze, ki so tudi zahtevale več smrtnih žrtev.

Zakaj obujamo spomine na tiste žalostne dni, ki niso Ljubljancem nič manj pretresle, kakor poznejši potres. Zato, ker letos kolera grozno gospodari v Italiji in še hujše v Rusiji. Iz Rima se poroča, da je umrlo zadnjih 24 ur v Italiji zopet 25 oseb, med tem, ko jih je na novo obolelo 31. Nekateri avstrijski in inozemski listi poročajo, da imajo kolero že tudi v Trstu, a oblast odločno zanikuje, da bi bil zdaj kdo obolel ali umrl na kolero v Trstu. Pač so pa oblasti ukrenile zelo obširne varnostne odredbe, tako v Trstu kakor tudi v Dubrovniku, da preprečijo obisk groznega

azijskega gosta, ki se nam približuje iz Italije in Rusije, torej kar od dveh strani. Lloydovo ravnateljstvo je ukazalo, da bodo Lloydovi parniki v Brindisi sprejemali zgolj pošto, ne pa tudi potnikov in blaga. Tudi ogrska vlada je storila vse, da se zabrani nevarnost, ki nam grozi po kolero.

Strašno gospodari kolera v Rusiji. Ruska vlada sama priznava, da je od 6. do 13. t. m. obbolelo v Rusiji na kolero 23.944 oseb, umrlo jih je pa 10.723. Vseh oseb je pa obbolelo za kolero v Rusiji ob tej epidemiji že 112.985, umrlo jih je pa 50.287. V Peterburgu samem je obbolelo 2024, umrlo pa 681 oseb, ozdravelo zgolj 589 oseb, ostali se še bore z grozno boleznijo.

Sanitetni oddelek notranjega ministrstva izjavlja, da se po sedanjem stanju ni treba bati kolere, češ da Apulija, kjer divja zdaj kolera, nima rednih zvez s Trstom. Laški delavci prihajajo spomladi v Avstrijo in odhajajo nazaj v Apulijo jeseni. Nevarnost bi obstajala še le, če bi zavladala kolera tudi v Neapolju, Rimu, Milanu ali v Benetkah, kar se pa najbrže ne zgodi, ker je italijanska vlada vse storila, da se kolera omeji.

V notranjem ministrstvu so, kakor se vidi, precej optimistični. Prav imajo sicer, da nočejo jemati ljudem poguma, a še boljše bi bilo, da skrbje za to, da se ljudstvo v najširšem slogu pouči, kako naj se varuje kolere. Manj se bojim nevarnosti, če jo poznam, ljudstvo pa kolero zdaj razven zdravnikov prav za prav pozna le po imenu.

ANEKSIJA KOREJE.

S štirimi besedami so javili Japonci svetu, da so anektirali Korejo. Koreja sama je že tako bila japonska provinca od japonsko-ruske vojske sem, ko se je v portsmouthski mirovni pogodbi priznala Japonski prednost pred drugimi državami na Koreji. Japonska je kljub ugovoru korejske vlade prevzela tudi takoj takrat že vodstvo korejske zunanje politike, po svojem zastopniku markiju Ito je nadzorovala vse korejske polit. zadeve. Korejskega cesarja so zaprli v lastni palači, ker se je protivil japonskemu varuštvu. Korejski zastopniki so se brezuspešno pritožili pri mirovni konferenci v Haagu, zato so Japonci prisilili korejskega cesarja, da se je 20. julija 1907 odpovedal prestolu. Vso postavodajo in upravo Koreje je prevzel nato japonski generalni rezident, kar je dobilo tudi mednarodno veljavo po rusko-japonski pogodbi z dne 30. julija 1907. V pogodbi glede na Mandžurijo je Rusija priznala Japonci pravico, da anektira Korejo. Japonci so nagromadili v Koreji vse polno vojakov, da preprečijo vsako vstajo Korejcev, katere so se bali, ker so, kakor znano, Korejci usmrtili markija Ita. Ni še dolgo, ko so Japonci tudi prevzeli korejsko policijo, kar je pomenjalo, da kmalu tudi formalno prikljopijo Korejo. Aneksija bo povzročila, da zadobi v Koreji veljavo splošni japonski carinski tarif. Američani se nekoliko jeze, ker so Japonci anektirali Korejo in zahtevajo, naj zadobe vsi narodi na Koreji enake pravice glede na trgovino in industrijo. Z aneksijo Koreje se poveča japonsko cesarstvo za polovico. Japonsko samo meri 417.000 kvadratnih kilometrov, Koreja obsega 218.200 kvadratnih kilometrov. Japonska, ki šteje 53.000.000 prebivalcev, je pridobila z aneksijo Koreje 9.800.000 novih, prej samostojnih državljanov nekdanjega korejskega cesarstva, ki ga ni več!

Dnevne novice.

— **Sijajna zmaga pri občinskih volitvah za celjsko okolico.** Celje, 23. (ob 3. pop.) Glavna bitka za občino celjske okolice je bila izvojevana včeraj in danes z zmago Slovencev. Udeležba pri volitvah je bila dosedaj nedosežna. V tretjem razredu so dobili Slovenci 507, Nemci pa 143 glasov, v drugem razredu pa Slovenci 52, Nemci 37 glasov. Slovenci so prišli do zadnjega na volišče. Navdušenje med našim občinstvom nepopisno; nemškutarji pa so se kar poskrili. V prvem razredu so zmagali tudi Slovenci s 13 proti 12 glasovom.

— **Vse liberalno kričanje o nepotrditvi Ivana Hribarja** kaže tisto nizkost, ki je liberalno slovensko politiko vedno odlikovala. Prejasno se vidi, da liberalcem ni za stvar, ampak samo za ljubo o sebo. Vse najdeš v liberalnem časopisu, le ne odločnega stališča o občinski avtonomiji. »Narod« n. pr. piše celo o Hribarjevem heroizmu (!) dobesedno: »Odloživši županstvo je Hribar zapustil magistrat in šel — na poroko prijateljeve hčere. Pa naj kdo reče, da to ni občudovanja vreden heroizem... Tako malenkostno znajo v trenutku, ko vla-

da nastopa proti občinski avtonomiji pisati le — liberalci. Da odločujočim faktorjem v liberalni stranki ni nič na stvari, kaže tudi to, da »Narod« z lažmi hoče hujskati svoje pristaše na našo stranko. Kako se čudno čita pod takimi »Narodovimi« strankarskimi izbruhi, da je treba nastopiti proti vladi, da mora nastopiti vsa slovenska javnost, vsa slovenska parlamentarna delegacija itd. — v istem trenutku pa obispa glasilo liberalne stranke najmočnejšo slovensko stranko z izmišljenimi lopovščinami — »da je Hribarjeva glava morala pasti, da se odkupi klerikalno obstrukcijo, najostudnejša vseh koncesij je osebna koncesija, žrtev moža, ki naj pade, da se vlada momentano izkoplje iz zagate«, »da je Hribar moral pasti na pritisk klerikalne stranke«, »da je Hribar moral pasti kot žrtev kranjskih klerikalcev« itd. Takih izbruhov mrgoli debelo podčrtanih v »Narodu« na vsaki strani. Kaj liberalcem stvar, kaj stvarno stališče, kaj resnica, tudi to priliko porablja za hujskarijo z lažmi, ker so za stvarni boj proti krivici nezreli in nesposobni! Lib. časopisje bi bilo tudi v slučaju Hribarjeve potrditve vršilo tako gnjusno takotiko. Tedaj bi pisalo »da ves klerikalni napor ni mogel preprečiti Hribarjeve potrditve«. — Poštenosti liberalci tudi v tako važnih zadevah ne poznajo. V teh »za Ljubljano resnih trenutkih« v teh trenutkih, v katerih je pričakovati vsak hip, »da Ljubljana ne bo hotela več živeti«, — **smatra liberalno časopisje za svojo nalogo lagati slovenskemu časopisju in slovenski javnosti!** Naša stranka si bo to početje dobro zapomnila, **tem bolj ker vemo, kdo so tiste osebe, ki bi take lopovščine lahko preprečile, pa jih molče trpe!** Le lažite naprej — le kažite, da Vam je samo za Hribarjevo osebo. Mi smo pokazali, da nam je za stvar! Mi stojimo kot ljudska stranka na stališču občinske avtonomije, vse eno nam pa je, ali je župan Hribar ali Tavčar — oba sta podpisala nemško - slovensko pogodbo — ali pa Elija Predovič, o katerem se govori, da je narodno v liberalni stranki najbolj čist in da ni nič podpisal, to pa zato, ker pisati ne zna.

— **»Narod« je hud,** ker je uradna notica, ki jo je razposlal o nepotrditvi Ivana Hribarja časnikarski departma ministrskega predsedstva, nazvala Hribarja z J o h a n n Hribar. Takrat pa »Narod« ni bil hud, ko je J o h a n n Hribar podpisal Nemcem pogodbo!

— **Narobe - Lueger.** Kakor smo že opetovano izjavili, ne odobravamo, da vlada Hribarja ni potrdila za župana, ampak »Narodov« članek 23. t. m., v katerem našteva vse Hribarjeve zasluge za Ljubljano ter ga postavlja celo nad Luegerja, je tako neckusen, da ga ni moč prebaviti. Kdor ima le količjak dobrega okusa, mora proti toliki neslasti saj rahlo protestirati. »Narod« povzdiguje Hribarja v nebesa, ker so se med njegovim županovanjem ukrenile in naredile naprave, ki jih ima vsako, tudi manjše mesto, kakor Ljubljana in ki so jih druga mesta že zdavnej imela. Take reči vpeljati pač ni nobena zasluga. Hribar je Ljubljano po potresu prenovil. Po liberalni pameti je torej nekaj izrednega, če se župani bri-ga jo za to, da se na mesto podrtih hiš zidajo nove. To zmorejmo celo v Kalabriji! Hribar je poskrbel za vodovod. To bi pa bilo res čudno, če bi prebivalci takega mesta, kakor je Ljubljana, morali namesto dobre vode piti kapnico, kakor n. pr. v Kolomeji v Galiciji ali pa v Nagy-Kikindi. Velika zasluga bivšega župana je tudi novo pokopališče. Kam naj bi bili pokopali mrličje, če bi se ne bilo napravilo novo, ko je staro postalo premajhno? Silno hvali »Narod« župana, ker je okoli Gradu nasadil drevesa in popravil pota, da pa so ta pota slabo razsvetljena in tako za nemarjena, da malokateri človek hodi na Grad, da ne bi si nosu pobil, »Narod« ne omenja. Kar se pa tiče slovenskih časnikarskih kongresov, protestiramo kot žurnalisti, da jih je Hribar napravil, zakaj to je vendar bilo delo časnikarjev. Elektrarna, ki »Narodu« tako imponira, je tako izborna Hribarjeva naprava, da je njena elektrika polovico predraga in ne zadošča niti najprimitivnejšim potrebam in zahtevam obrtnikov ter industrije. Vojašnico za topničarje je Hribar moral napraviti in poprave so bile hitro potrebne, krasni tunel na Svetega Martina cesti je bil tudi že zdavnej potreben, mestne hranilnice ima skoro vsako mesto in to že veliko prej kakor jo je dobila Ljubljana, šole pa se morajo zidati, kakor hitro prebivalstvo v gotovem razmerju naraste, saj zahteva to deželna šolska oblast. Državno obrtno šolo je doseglo parlamentarno zastopstvo, mestna umetniška galerija pa je unikum — za mesten denar je Hribar nakupil 50 slik-karikatur, ki se jim vsak smeje. Pre-

šerna je Zajc napravil — kako, to vidi vsak, posebno če spomenik — odzadaj pogleda. Da ima Ljubljana za svoje reveže ubožnico, v kateri je marsikaj, kar bi ne smelo biti, in da ima celo rešilno postajo ter ljudsko kopel — ki je pravzaprav le kurnik — se zdi »Narodu« nekaj posebnega, kakor se mu zdi epohalno, da je magistrat letos nastavil dva šolska zdravnika, kar druga taka mesta kakor je Ljubljana že davnej imajo. Za aprovizacijo Ljubljane pa Hribar ni nič naredil, kar vsak ve, le »Narodu« se tudi o tem sanja. Da »Narod« celo zdaj še ne zna biti resen, se nam zdi res čudno.

— **Dr. Tavčar** milo toži o mlajših rodoljubih v svoji stranki, češ, da se lažejo o njem, da delajo z lažmi proti njemu, da se kaj takega ne sme trpeti itd. Kako hitro zna dr. Tavčar tako pisati, kadar se gre — zanj. On pa je »Narodov« glavar in »Narod« sme lagati o naši stranki in naših močeh. Takrat pa dr. Tavčar miži in emoka.

— **Lepi ljudje.** Liberalni učitelj radi naglašajo, da nimajo zoper vero ničesar in zadnji čas celo naglašajo, da sploh le oni prav razumejo verskonravno vzgojo. Koliko je vredno to hinavsko besedičenje, osvetljuje prav drastično nek zmakek v »Soči« 23. t. m., v katerem se liberalen učitelj med drugim takole sirovo norčuje iz krščanskih učiteljev, ki pohite na Sveto Goro: »Marija, k Tebi, uboge reve, mi zapišeni vpijemo... Zakaj pa ne bi vpili? Marijin kult je med Slovenci dandanašnji visoko razvit. K Mariji se zatekajo Marijine hčere in devičarji, čuvati mora nad čuki in sovami, vsa S. K. S. Z. se jej priporoča ter zahteva od nje pomoči, krščansko delavstvo roma k Mariji — Bog je pozabljen, Marija stoji v ospredju! Vse mora ona uslišati in prositi za vse. Umevno, da morajo tudi goriški Slomškarji iskati zavetja v Marijinem okrilju... Al' Vas bomo, mi krščanski možje-učitelji. K Mariji gremo, da Vas bomo. Sveta Gora mora pomagati, da Vas bomo. Mi hočemo v sanjah imeti dobre službe in priboljšek v farovžu. N. pr. Likarju bi izborno pristojalo »štifelpucarstvo«. Kakšen odpustek bi dobili! Za zveličanje duš bi skrbeli s snazženjem čevljev gg. nuncem! Sam Jaklič jih vabi po »Slovencu« v Gorico in na Sv. Goro. In Jaklič je velik pa imeniten gospod. Jaklič je državni in deželni poslanec, predsednik Slomškarjev, veliko časti in naslovov ima in pod težo teh časti in naslovov se mu je nekoč na Kranjskem »peč podrla«. Če ga primeramo počastimo, se mu utegne zgoditi kaj takega tudi na Goriškem. Jutri na Sveto Goro! O presveta Sveta Gora! Vsa krščanska organizacija hoče izcoprati iz Tebe čudeže. Pa se jim še ni posrečilo. Morda se posreči nam, Slomškarjem. Če bi šli samo mi, goriški Slomškarji, na Sveto Goro, bi lahko opravili vso »andoht« kar v prvi kapelici. Tako nas bi bilo malo. Toda mi pojdemo v cerkev, v veliko cerkev, tje pred podobo, o kateri pa pravi Gyra, da ni prava, marveč da ima on pravo čudodelno sliko Matere božje s Svete Gore, da bi bili torej svoj čas varuhi svetogorskega svetišča napravili kupčijo ter prodali sliko. Oh, kakšne težave! Kako pa naj kaj dosežemo, če pa slika ni prava? Morda je pa le res, da je Gyrova slika prava, ker se ne čuje nič, da bi se pred ono na Sv. Gori zgodilo kaj izrednega! In tudi po katoliških listih so prodali pravo Gyrovo sliko!! Joj, gorje nam! — Morda bi bilo bolje, če bi šli v Klužet. Neki ferdaman liberalce je rekel, da naj gremo v Klužet, da izženejo iz nas hudiča, češ, da potem bo izgnan iz vesoljnega človeštva. Kaj takega reči o nas?! A?! — Jezni smo, smejajo se nam in norce brijejo z nami; mi pa pogumno gor, gor! Liberalci, peklu zapisani, pravijo sicer: gora ni nora, ampak tist' je nor, kdor gre gor — toda kdo jih bo poslušal, le korajžjo! Tako more le lump pisati, pisal je pa to brezdvomno liberalen učitelj, sicer gotovo pristaš »verskonravne vzgoje«. Noben kaznjenez iz Gradiške ne bi mogel producirati gršega pamfleta, kakor je ta »Sočin« članek. »Učiteljskega Tovariša« pa, ki tako rad ponatiskuje »Slovenca«, pozivljemo, naj ponatisne odpadek svojega goriškega somišljenika.

— **Slovenska trgovska šola.** Karol Javoršek je imenovan za učitelja na slovenski trgovski šoli. Kot suplent je nastavljen Fr. Zeleznic.

— **V okrajni cestni odbor tržiški** je imenoval deželni odbor Ignacija Megliča, župana občine Sv. Katarina in Janeza Golmajer-ja, župana v Kovorju.

— **V zdravstveni zastop velikolaški** je imenoval deželni odbor Jakoba Mustarja, župana turjaškega.

— **V zdravstveni zastop logaški** je imenoval deželni odbor Fr. Žigona, posestnika v Grčarevcu.

✚ **Kako so liberalci osla napravili za »klerikalca«.** Če čitaš liberalno časopisje, so »klerikalci« krivi, da Hribar ni več potrjen. Krivi so, kakor se čita v liberalnem časopisju, tudi, da je razpuščena narodna delavska organizacija. Kakor se pa čita, je bila ljubljanska narodna delavska organizacija razpuščena radi te-le svoje resolucije: »Narodna delavska organizacija v Ljubljani« na svojem občnem zboru dne 31. julija 1910 tovariški pozdravlja češko mladež, organizirano v narodno socialni stranki, zlasti pa one mučenike narodnega socializma, ki trpe v ječah za svoje prepiranje. Naj bi prišlo nam in njim po truda polnih dnevih narodno in socialno osvobojenje. — Ali je torej tisti o sel, ki je spisal to bedasto resolucijo, »klerikalec«? Kakor se vidi, liberalci sedaj jako hitro mislijo v svojih polemikah in najboljšje svoje »moči«, od dr. Tavčarja priznane dike svoje politične menažerije, nakladajo nam. Mi jih pa prav hvalno odklanjamo. Kar je skupaj zrastle, naj skupaj ostane!

✚ **Nemška »junaštva«.** Nemška celjska fakinaža je kar pobesnena onemogle jeze, da so se občinske volitve okolice Celje tako ugodno za Slovence izvršile in ki so tudi spravile to bando v najvišjo stopinjo podivjanosti. Svojo pangermansko jezo in kri si ohlajajo sedaj nad mirnimi Slovenci. Dne 22. avgusta zvečer so napadle nemške barabe — seveda najete od gotovih ljudi — dr. Ivana Benkoviča, ko se je vračal ponoči od zaupnega sestanka v Gaberju na svoje stanovanje ter so mu z očitnim namenom stregle po življenju, kar pa se jim je na veliko jezo ponesrečilo, kajti sluge hotela »Pri belem volu« so preprečili večjo nesrečo s tem, da so ga spremili do doma. Med napadalcem se je izkazal najbolj neki Behine — najhujši zagrizenec in celjski razgrajč. Seveda nemški kulturonosci brez skrbi napadajo Slovence, saj so čisto varni pod okriljem celjske policije. — Drug slučaj: Nekako ob šesti uri popoldne isti dan, oklofutal je brez vsakega vzroka neki pobalil nekega slovenskega dijak v Graški ulici v prisotnosti policaja, kateri pa je takoj odkuril, ne da bi se barabi kaj zgodilo. Vse kaže, da si Slovence ne bo več varen življenja niti pri belem dnevu pred podivjanimi hajlači. Bati se je večjih nemirov, kajti Nemci so čisto iz sebe. Vidi se, da Ambrožičevo klasje dozoreva. Heil nemška kultura!

✚ **»Agramer Tagblatt«** z dne 22. t. m. zopet ni mogel drugače, kakor da je ugodil »nekomu« in priobčil njegov, vladi služeči izliv v »Narodnem Dnevniku«. Tu piše ta dobroznani »nekdo« natančno po vladinih željah, kako so razdvojeni slovenski štajerski deželno-zborni poslanci radi obstrukcije, kako je med njimi ena struja za in druga proti obstrukciji in kako je tudi pretežna večina spodnještajerskega ljudstva za »pozitivno delo« v Gradcu. Dalje poje znani mož vladi tako ljubo pesem o velikih spremembah, ki se pripravljajo v Slovanski Uniji in o tem, kako so spodkopana tla dr. Šusteršiču itd. Same znane, obrabljene »viže« še bolj znanega in še bolj oguljenega vladnega lakaja, ki morajo predsedati vsakemu resnemu in poštenemu slovanskemu rodoljubu. Čudimo se le, da se »Agramer Tagblatt« ne ženira izvešati tako sumljivega blaga. List je sicer tudi opremil to reč z daljšim dostavkom, iz katerega jasno zveni neprijetni čut, ki so ga imeli ob sprejetju te stvari v uvodne listove predale; nikakor se ne poteza za liberalno klečeplazno politiko, marveč pravi celo, da je neutajljivo dejstvo, da se je ravno odločni taktiki poslancev S. L. S. zahvaliti, da uživajo danes Slovenci tostran Litve tisti respekt, ki ga to odločno in nadarjeno ljudstvo tudi zasluži. Dalje pravi list na liberalno adresno, da Jugoslovani niti gospodarsko, niti politično nismo tako močni, da bi si mogli dovoljevati luksuz kulturnega boja. Posebno pa bi na Dunaju moralo biti vsako strankarstvo izključeno, kadar se gre za skupne jugoslovanske koristi. — Lekcijo »Agramer Tagblatt« liberalci zelo zaslužijo — naši poslanci so se vedno ravnali po načelih odločne in poštene jugoslovanske politike. Vendar pa pač gotovo tudi »Agramer Tagblatt« vé, za kaj se gre tistemu »nekomu«, komur na ljubo je sprejel gornjo politično maslo iz celjskega »Dnevnika« — ne namreč za kako idejo — pa bilo tudi liberalno, marveč za čisto navadno vladno korito in osebno samoljubje ljudi, ki jim nikdar ni bilo do ljudstva in naroda, marveč so vse lepe besede uporabili le za to, da po ljudskem in narodovem hrbtu splezajo kvišku. Takih se ne manjka ne pri nas, ne pri Čehih, pa tudi ne pri — Hrvatih, posebno — v Dalmaciji.

✚ **Gospodinjski tecaj na Dolenjskem.** Prošnje za sprejem v gospodinj-ski tecaj, ki se s 1. oktobrom t. l. otvori v samostanu »De Notre Dame« v Šmihelu pri Novem mestu, je do 10. septembra 1910 vlagati pri vodstvu gospodinj-skega tečaja v Šmihelu. Isto velja tudi glede prošnje za dež. ustanove.

— **Kočevje.** V nedeljo zvečer ob 10. uri je našel v zadnjih zdihljajih 16 dni starega otroka Josip Beljan, čevljarski mojster v Kočevju. Nesel ga je domov. Otrok je ostal pri življenju. Naznanila se je stvar orožnikom. Nesrečnico, ki je otroka izpostavila, so še tisti večer dobili. Doma je iz Starega Loga pri Kočevju.

— **Pozdrav iz Cerknice v Črni vrh.** Ljudska slavnost v Cerknici dne 21. avgusta se je izborna obnesla. Po ganljivem sprejemu Orlov na glavnem trgu in lepem obhodu po zastavami in mlaji okrašeni Cerknici je bila sveta maša na prostem pri sv. Roku. Po isti je bil ravnotam velik ljudski shod, na katerem se je sklenilo, da se brzojavno pozdravijo slavitelji dr. Lampetovega spomina v Črnem vrhu. Brzojavke poštar Zagorjan ni hotel več sprejeti z izgovorom, da je prepozno. Zato se tu priobčuje dobesedno: »Polnoštevilno zbrano cerkniško okrožje Orlov ob priliki svoje prve okrožne telovadbe in Orli logaškega okrožja ter velika množica somišljenikov na ljudskem shodu v Cerknici se navdušeno pridružujejo častivcem slovenskega učenjaka. Na zdar! — Podbevšek, voditelj zborovanja.«

— **Iz Postojne** se nam piše, da se je vršila pred nekaj dnevi sporazumno z okrajnim glavarstvom od strani c. kr. kletarskega nadzornišva uradna revizija vin pri vseh gostilničarjih mesta Postojne. Izid revizije je bil v obče povoljen, le pri nekaterih obrtnikih se je našlo male nedostatke ter vsled tega strogo prepovedalo točiti dotična vina.

— **Umrli** je 22. t. m. v Kranju zasebnica Marija Zhisshmann.

— **Umrli** je 22. t. m. mizar in posestnik g. Franc Nadižar v Kranju.

— **Pri kopanju utonil.** 21. t. m. se je popoldne kopalo v Krki pri Mačkovcu, občina Št. Peter, več dečkov, med njimi tudi 18 let stari hlapec Franc Žagar iz Nove gore, ki je bil uslužben pri Francetu Peterle v Mačkovcu. Žagar, ki ni znal plavati, je šel od brega v globokejšo vodo. Zašel je v vrtinec in je utonil, ker ni bilo pravočasne pomoči.

Štajerske novice.

✚ **Petrovče.** Nedeljo, dne 18. septembra priredi društvo »Gospodar« na vrtu in v notranjih prostorih društvenega doma veliko ljudsko veselico. Na sporedu bo koncert združenih savinskih pevskih in tamburaških društev, godba na lok, srečolov, streljanje za dobitke, otvoritev »Savinskega muzeja« ter mnogo drugih zanimivosti. Prosimo bratska društva, da za ta dan opustijo svoje prireditve ter pohite v Petrovče. Podroben spored še določijo. — Odbor.

✚ **Požar in samoumor.** 19. in 20. avgusta je popival v Ptujju posestnik in gostilničar Lovro Habjanič iz Kicarja ter se vrnil ponoči pijan domov, kjer se je sprl z ženo in jo pretepal. Nato je zažgal hlev, šel v klet in se ustrelil z revolverjem. Ker ni bilo vetra, je zgorel samo hlev, ostala poslopja pa so ostala nepoškodovana. Habjanič je živel s svojo ženo že dalje časa v prepri, kar je bilo bržkone tudi vzrok njegovemu nesrečnemu dejanju.

V prerokovi deželi.

(Konec.)

Z železnico se je nadaljevala pot v Maev, odkoder se je začelo pravzaprav pravo potovanje raziskovalcev. Vzhodno od Maeva je kupil dr. Musil v taboru glavarja Avde abu Tajeh sedem lepih jezdni kamel ter je prehodil deželo med romarsko potjo in Vadi Sirhanom. Ker se je moralo izvrševati katografična dela, se ni moglo potovati kar naravnost, temveč se je moralo križati po deželi v raznih smereh. Po težavnem delu so izvršili natančen zemljevid cele pokrajine od Maeva severno do Al Ela na jugu in od Rdečega morja v zahodu do Tejine in Vadi Sirhana v vzhodu. Narisana zemlja je obsegala 135.000 kvadratnih kilometrov. Profesor dr. Musil pripoveduje, da so vsak dan sedeli 10 do 12 ur v sedlu, plezali na najvišje gore, da so mogli okolico kartografično posneti, iskati so morali pota za kamele, loviti plašljive živali, vlačiti za seboj prtljago, stražiti ponoči itd. Temperatura je znašala dostikrat 55 stopinj Celzija. Dežela sama je bila popolnoma pusta, saj že štiri leta ni bilo v njej zadostnega dežja. Kamele so

trpele lakoto, krvavele so jim noge. Ena izmed kamel je poginila, ostale pa so postale skoro popolnoma nerabne. V tej deželi stanuje roparsko in fanatično prebivalstvo, ki ne pozna niti gostoljubnosti. Ako koga varuje gostitelj, pa ga oropajo in ubijejo celo njegovi sorodniki ob priliki. Ponosni, da bivajo v domovini preroka, edini izvoljeni Alahovi deželi, ki po njihovem mnenju meji neposredno na paradiž, so skrajno fanatični ljudje. Profesorja dr. Musila so zaradi njegovih obraznih potez imeli skoro povsod za pristnega mohamedanskega trgovca, težje pa je bilo z njegovima spremljevalcema, ki kljub beduinski obleki nista bila podobna Arabcem in sta dr. Musila vsled tega dostikrat ovirala pri njegovem raziskovanju. Dostikrat je bila vsled tega vsa ekspedicija v smrtni nevarnosti, enkrat so se rešili gotovi pogubi naravnost čudežno. Dr. Musil pripoveduje o teh dogodkih zelo na kratko ter povdarja, da ni bilo nobeno njegovo potovanje tako nevarno in težavno kot zadnje. Kljub temu pa je rešil svojo nalogo v polni meri in z bogato snovjo se je vrnil učenjak v Damask in na Dunaj. Uspehi potovanja so sledeči. Poleg že omenjenega detajliranega zemljevida je treba še omeniti: podroben topografski in geološki opis cele severne Hedže z več kot 1200 novimi imeni iz pokrajine, iz katere je bilo doslej znanih komaj 10 imen. Dobili so važne napise v različnih jezikih, med katerimi je zlasti pomemben 2 metra dolgi, 40 cm visoki napis cesarja Marka Avrelija, ki ima 8 vrstic. Našli so nekropole, različne svetinje itd. Kar je pa najvažnejše, kakor pripoveduje prof. dr. Musil, je to, da je našel pravo goro Sinaj. Dr. Musil pripoveduje tako-le: »Trdno mislim, da sem našel pravo goro Sinaj. Vedno imam to sliko pred očmi, vedno jo vidim. V rodovitni, precej na vodi bogati ravnini stoji ploščata gora, na kateri se dviguje visoko v nebo črn vulkan. Južno od vulkana je v ravnini ozek lavin izliv novejšega izvora. Severno od gore stoji na ravnini 12 velikih skal, ki služijo kot krvni žrteniki. Podobne skale so na zahodni strani gore. Lokalna tradicija kaže tukaj votline »služabnika Mozes«. O tej najdbi pa je treba še natančnejših preiskav in o teh odkritjih se bo slišalo poneje več podobnejšega. Dr. Musil pripoveduje tudi končno o izrednem političnem poslanstvu, ki ga je izvršil. Ko se je vrnil v Damask, bi dr. Musil odšel rad k Evfratu, da bi napravil natančen načrt desnega brega reke. Ta namera pa se je morala opustiti, ker je postal učenjak bolehen in je bil političen položaj v omenjeni pokrajini zelo kritičen. Dr. Musila je veljalo mnogo truda, da je odvrnil svoje stare prijatelje med Beduini od zveze z Druzi. Upor Druzov in z njimi združenih gorskih rodov je izbruhnil dne 27. julija. Potovanje k Evfratu je izostalo in dr. Musil se je vrnil na Dunaj, kamor je prišel dne 18. avgusta dopoldne. Zdravstveno stanje velikega učenjaka ni ugodno. Že več kot mesec dni ga nadleguje mrzlica. Poleg tega pa tudi trpi vsled posledic nezgode, ki se mu je pripetila na potovanju po Arabiji. Kamele so se pri njegovi ekspediciji večkrat splasile. Ko jih je lovil dr. Musil, se mu je njegova spotaknila, padel je na tla in si zlomil dve reber na desni strani prs. Zdravniške pomoči v puščavi gotovo ni bilo. Šele dolgo časa pozneje je šel v bolnico v Bejrutu. O bolečinah v prsih toži še sedaj. Gotovo, da je katoliški duhovnik dr. Musil izvršil ogromno delo.

Draginja mesa.

Cena mesa raste od tedna do tedna. Umevno je, da posebno mestni prebivalci s skrbjo zasledujejo vedno naraščanje cen mesu ter se vprašujejo, kam bo dovedlo to vedno draženje. Avstrija izvaža letno do 40.000 glav živine. Res je, da bi se s konsumantom znatno pomagalo, ako se prepove izvoz živine iz Avstrije. V tem pa bi nastala nova nevarnost in lahko rečemo, da bi trajno ta prepoved ne koristila. Kmet bi vsled tega, ker bi cene živini padle, znatno opustil živinorejo in potem bi bili zopet na istem stališču. Da imamo v marsikaterih mestih v Avstriji dražje meso, kot pa v Nemčiji, kamor se naša živina izvaža in tudi dražje prodaja, je vzrok ta, ker v Avstriji nimamo za živino primerno urejenih tržnih razmer in prometnih sredstev.

Gotovo je to, da niso to zdrave tržne razmere, ako se izvaža iz Avstrije domača živina, uvaža pa inozemska in prodaja za dražji denar kot pa naša domača na Nemškem.

Stremljenja kmetovalcev, da se omeji uvoz živine, ki je zelo nevaren vsled kuge in bi pri nas cene domači živini znižal, tudi ne smemo obsoditi, ker bi ravno domači živinoreci omejili

produkcijo živine, ako bi se izkazala kot neplodna.

Vprašanje je, če se v Avstriji redi dovolj živine za domače potrebe in če bo domača živinoreja zadoščala v bodoče tem potrebam.

Zadnje štetje živine leta 1907. je izkazalo, da je število glav živine nadovalo v Avstriji od 9 milijonov na 9 milijonov. Razvoj naše živinoreje ni istočasno naraščal z vedno večjim številom prebivalstva in z njegovimi vedno večjimi potrebami. Pomisliti je treba, da se je v zadnjih letih zelo zvišal mesni konsum posameznega prebivalca v Avstriji. Seveda smo tozadevno še precej zadaj za drugimi državami. Med tem, ko znaša poraba mesa na posameznika v Nemčiji 31-6, v Francoski 33-6, v Angleški 47-6, znaša v Avstriji letno le 29 kilogramov na posameznika.

Res je, da bi sedanje število živine v Avstriji zadoščalo za vse potrebe konsumentov, ako bi bila vsa živina klavna živina. Tudi so kmetijske razmere v posameznih deželah zelo različne.

Med prešteto živino je več kot 50 odstotkov krav in pri zadnjih dveh štetjih živine leta 1900. in leta 1907. se je izkazala sledeča slika o položaju živinoreje v Avstriji:

V t i s o č i h						
Leto	Skupno število	Mlada živina	Telice pod 11.	Krave	Biki pod 31.	Biki nad 3 leta
1900	9511	1800	1243	4749	850	606
1907	9024	1565	1224	4594	670	681

Ta statistika nam jasno kaže, da se je v Avstriji veliko bolj gojila plemenska in mlečna živina in da izkazuje klavna živina veliko manjšo odstotno število, kakor bi bilo za oskrbovanje prebivalstva z mesom potrebno.

Ali je to krivda kmetijstva? Živinorejcem ne smemo zameriti, ako so se oprijeli načina živinoreje, ki jim obeta več dobička. Da je do tega prišlo, so krive izredne tržne razmere v naši državi, ki dostikrat onemogočujejo kmetovalcem, da zadoste potrebam konsumentov.

Domač trg je bil kmetovalcem dostikrat zaprt, izvoz, nakupovanje in prodaja živine je izročena raznim trgovcem in prekupcem, cene živine pa so se umetno določale na razne načine, žalibog tudi na škodo kmetom, ki tudi tožijo, da ne morejo shajati.

Prišli smo do nenaravnega razmerja, da Avstrija živino izvaža kljub temu, da potrebuje za domač trg živino, ki se izvaža na tuje. Naravno in zdravo razmerje bi bilo, ako bi se domače potrebe pokrile z domačo produkcijo. Treba bi bilo zato seveda smiselne organizacije za prodajo živine.

V primeri s Švico bi se moglo v Avstriji rediti namesto 9 milijonov glav živine, 15 milijonov. To bi se dalo v Avstriji tudi doseči in zato izjavljajo kmetje, naj se jim omogoči zboljšati njihovo zemljo, potem pa bodo redili tudi več živine in bodo tudi lažje zahtevam zadostili. Daleč smo še zadaj za temi cilji, toda doseči bi se dalo večjo produkcijsko zmoglost.

Seveda bi tudi to ne pomagalo dosti konsumentom, dokler bi obstajalo nenaravno razmerje, da se prodaja domača živina na inozemskih trgih, med tem ko se na naših trgih kupuje tuja živina. Tukaj bi morala posredovati država, državne oblasti bi morale izvesti organizacijo avstrijskih tržnih razmer. Kmet ne izvaža živine iz Avstrije, ker pride to predrago za posameznika, ampak prekupci, ki tržijo na debelo. Podraženja mesa je krivo oderuštvo!

Da bi se pa hipno revnim konsumentom zboljšalo razmere, bi se moralo upeljati sledeče, kar zahteva v zadnji številki tudi glasilo našega krščansko-socialnega delavstva »Naša Moč«: »Dovolj naj se prosto klanje živine pod nadzorstvom živinozdravnikov. — Dovolj naj se prosta prodaja mesa v mestih in industrijskih krajih. — Vsak kmet ali kmetijska oziroma živinorejska zadruga naj ima pravico klati živino in prodajati meso. S tem bi se doseglo, da bo kmet prodal po pošteni ceni, konsument pa kupil tudi po pošteni nizki ceni. Vsako prekupovanje in mešetarjenje pri mesu mora biti izključeno. Pravico klati živino in prodajati meso naj dobe tudi vsa konsumna društva.«

S tem bi bilo pomagano konsumentom kakor tudi kmetom. Za nadaljni smiselni razvoj avstrijske živinoreje, kakor tudi za naravne tržne razmere v Avstriji pa bi morala na vsak način skrbeti država, ki ima dolžnost varovati koristi večine prebivalstva.

Ljubljanske novice.

Ij Presveti gospod knezoškof se je povrnil danes popoldne z oddiha v Goričah zopet v Ljubljano.

Ij Mestna občina je svojo pritožbo proti odločitvi deželnega odbora glede prodaje sveta vojaškega preskrbovališča umaknila. Toliko hrupa je bilo torej — zastoj.

Ij Nesreča na železnici. Danes jutraj so našli na železniški progi med Grosupljem in Predovljem truplo nekega neznanca, kateri je ponoči na do-sedaj še nepojasnjen način prišel pod vlak in postal njegova žrtev.

Ij Z drugega nadstropja padel ter se ubil. Ko je prišel sinoči okoli pol de-vete ure, 21 let stari, samski zidarski pomočnik Jožef Leitinger iz St. Petra na Štajerskem domov, v Cerkveno uli-co, št. 21, se je v drugem nadstropju nagnil na hodniku čez ograjo, kjer je izgubil ravnotežje, padel na dvorišče in obležal mrtev. Na lice mesta došla policijska komisija je odredila, da so ponesrečenčovo truplo prepeljali v mrt-vašnico k Sv. Krištofu.

Ij Nedopustno pomirjevanje. Pred-sinočnjem so se pred neko gostilno na Poljanski cesti prepirali ponočnjaki. Ko pride iz gostilne nek tamošnji po-sestnik, naščuje nanje psa. Ko je eden ponočnjakov zgrabil nato desko in se z njo branil psa, je njegov gospodar pograbil samokres ter z njim ustrelil, ne da bi zadel. Ne bo prav.

Ij Umrli so v Ljubljani: Josip Po-korn, sin sobnega slikarja, 21pol leti. — Josip Leitinger, zidarski pomočnik, 30 let. — Terezija Kokalj, posestnica, 62 let.

Ij Trdoglavac. Ko je v nedeljo poli-cijski stražnik patroliral po Zalokarje-vi cesti proti progi dolenske železnice, je opazil na progi ležati nekega vinje-nega človeka. Pozval ga je, da naj se odstrani, a ta je trdovratno pritiskal svojo vročo glavo na tračnico in trdil, da čaka prihajajočega vlaka. Ker dru-gače ni šlo, ga je moral varnostni or-gan s silo odstraniti s tira in odvesti v bližnjo stražnico, kamor so poklicali njegove sorodnike, da so ga potem spravili domov.

Ij Ponočnjaki. Po Sv. Jakoba trgu so danes že po polnoči štirje nemški ju-naki tako razgrajali, da jih je morala priti mirit policija. Neubogljivi ponoč-njaki so začeli nad varnostnim orga-nom upiti, da lahko razgrajajo kolikor hočejo. Ker le niso mirovali, so morali iti na policijo, kjer so jih legitimirali potem pa izpustili na prosto.

Ij Konj splašil. Včeraj se je splašil na Zaloški cesti pri Leonišču konj 12 let stari Mariji Anžurjevi in dirjal do bolnišnice, kjer so ga ustavili. Konj se je ustrašil električne železnice.

Ij S ceste. Ko je včeraj popoldne pe-ljal posestnik Ivan Pečan po Tržaški cesti v mesto žganje, ga je dohitel z vo-zom nek dragonski stražmojster, ki je vozil tako naglo in neprevidno, da je zadel v Pečanov voz in se je vsled sun-ka razbila steklenica, v kateri je biloza 18 K žganja. Pečan je na to stražmoj-stra opozoril, ta pa mu je zažugal z bi-čem in pognal konja dalje.

Ij Za kruhom. Včeraj se je odpelja-lo z južnega kolodvora v Ameriko 93 Slovencev, 40 Makedoncev in 27 Hrva-tov. V Heb je šlo 19, v Buks 28, v Ino-mosto 35, v Prago 17, v Bregenc 18, v Bad Gastein pa 25 Hrvatov.

Ij Na nekem dvorišču na Poljan-ski cesti se je sprlo več delavcev, med katerimi je bil eden posebno ljut. Me-tal je v svoje nasprotnike kamenje in enega celo zabrusil v pritlično stano-vanje. Ker so stranke godrnjale, je tek-el v kuhinjo po nož ter ž njim po dvo-rišču toliko časa rogovlil, da so ga pomirili.

— Jeruzalemsko romanje. Prazna sta še dva ženska prostora v I., dva v II. in eden v III. razredu. Do nedelje je še mogoče sprejeti, kdor takoj pošlje denar in obenem potni list (pos) od okr-glavarstva. Posebnega potnega lista je treba samo onim, ki so se prepozno oglasili; vsem drugim, tudi Galilejcem, ga ni treba. — Imenik z legitimacijo vred se razpošlje ta teden.

Telefonska in brzojavna poročila.

KOLERA.

Budimpešta, 24. avgusta. Včeraj sta dospeli semkaj dve osebi iz Reke, ki sta na sumu, da sta okuženi. Eno so prijeli, druga je odpotovala dalje. V vseh pristaniščih ob Jadranskem mor-

ju je zavihala velika panika, da se ne zanese kuga iz Spodnje Italije. Tujci trumoma odhajajo.

Trst, 24. avgusta. Uradno se izjav-lja, z ozirom na vesti o koleri v Trstu, da v Trstu še ni nihče obolel na tej bo-lezni. V Trstu se ni pojavil še noben količjak sumljiv slučaj kolere. — Lloy-dovo ravnateljstvo poroča, da bodo z ozirom na to, ker je Turška in Grška odredila napram proveniensam iz Ita-lije 5dnevno kvaranteno, odslej Lloyd-ovi parniki grške in orientalske linije A in B, kakor tudi carigraski brzoparni-ki sprejeli bodo v Brindisiju samo po-što; izkrcavalo in ukrcavalo se ne bo potnikov niti blaga. Aleksandrijski in sirjski parniki se preiščejo zdravniško v Aleksandriji.

Rim, 24. avgusta. V zadnjih 24. urah je na koleri v Margariti di Savoya zbolelo zopet pet ljudi in umrla dva, v Cerignoli sta dva zbolela, v San Ferdi-nando so trije zboleli in eden umrl, v Trinitapolu so štirje zboleli in trije umrli, v Barletti jih je 8 na novo zbo-lelo in 7 umrlo. V Trani jih je zbolelo 9 in 12 umrlo. V ostalih občinah pro-vinc Bari in Foggia se ni pojavil noben nov slučaj kolere.

NEMCI DEMOLIRALI ČEŠKO HIŠO.

Dunaj, 24. avgusta. Včeraj se je tu vršil nek nemškonacionalni shod. Po shodu so zborovalci demonstrirali, na-padli neko češko hišo in jo demolirali. Policije ni bilo blizu.

DAR AVSTRIJSKEGA CESARJA ČR-NOGORSKEMU KNEZU.

Cetinje, 24. avgusta. Avstro-ogrski poslanik baron Giessel je izročil knezu dar avstrijskega cesarja, dva prekras-na konja.

KULTURNI BOJ NA ŠPANSKEM.

Madrid, 24. avgusta. V dvornih krogih se čuje, da nameravajo stari plemiški dvorni dostojanstveniki od-ložiti svoje visoke časti, kakor hitro bo uradno potrjen razdor med Špan-sko in Vatikanom. Karlisti sklicujejo na dan 28. avgusta na stotine shodov pod milim nebom, in sicer večinoma v okrajih Catalona in Navara, kakor tu-di v deželi Baskov, kjer se zelo širi kar-listično gibanje. Vendar pa se ni bati vstaje, ker je španska vlada izdala ze-lo obširne vojaške odredbe.

Madrid, 24. avgusta. Na čelo odpo-ra ljudstva zoper liberalno politiko Ca-nalejasa se je postavil sam kardinal Aciera, ki ima velikanski vpliv na Španskem. Kardinal je izdal prokla-macijo, da bodo katoličani branili sv. vero zoper liberalno vlado.

LIZBONA PRED VIHARJEM.

Lizbona, 24. avgusta. Portugalska vlada je zasledila veliko zaroto, o ka-teri noče podati nobenih podrobnosti. Glavno mesto je pa tako zastražila z vojaki, kakor mesto še ni bilo zastra-ženo, odkar je bil umorjen kralj Karel. Pod orožjem je vsa 1. divizija, po utr-dbah so posadke podvojili. Vojnim lad-jam je ukazano, naj bodo pripravljene za boj.

SRBSKA KRIZA.

Belgrad, 24. avgusta. Iz Belgrada se poroča, da odstopi Pašić in da prev-zamejo vlado stari radikalci pod Proti-čevim predsedstvom. Protić razpusti zbornico in razpiše nove volitve.

Mnenje g. dr. P. Ianuloff-a

Kneza.

Gospod J. Serravallo,

Trst.

S pričujočim listom Vam potru-jem, ne da bi Vam delal reklame, da sem dosegel z rabo Vašega Serravallo-vega Kina vina z železom jako dobre uspehe, n. pr. v boleznih: malokrvnost, bledica, lahna hipohondrija, malarija. Tudi pri bolnih na trebušnem legarju, ki ga radi jemljejo, je služil kot kre-pilo, in jaz sem konstatiral pomnože-nje in zboljšanje rdečih krvnih teles. Imel sem bolnikov, ki so bili ozdrav-ljeni od gori imenovanih boleznih, kate-rim sem podal samo eno buteljko tega vina, a zapazil sem, da so kar sami prepričani o njegovi dobroti nadalje-vali zdravljenje z njim in porabili pet do šest buteljk. Zdi se mi potrebno, da naglasim, da Vaše vino nima samo do-brega okusa, ampak še nekaj jako važ-nega, in to je, v njem je železo v tako asimilirani obliki, da ga lahko vsrka tudi najšibkejši organizem. Sprejmite, gospod, zaslužen pohvalo za izdelova-nje tega dragocenega preparata.

Kneza, 12. oktobra 1908.

Dr. Ianuloff.

Ali ste že odposlali položnico „Slovenski Straži“?

TRZNE CENE.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta 24. avgusta.

Pšenica za oktober 1910	9'85
Pšenica za april 1911	10'09
Rž za oktober 1910	7'37
Rž za april 1911	—
Oves za oktober 1910	7'68
Koruza za avgust 1910	5'68
Koruza za september 1910	—
Koruza za maj 1911	5'74

Meteorologično poročilo.

Višina n. morjem 306'2 m, sred. zračni tlak 736'0 mm

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm	Tempe-ratura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm
23	9. zveč.	735'4	13'2	sr. sever	dež	
24	7. jut.	36'1	14'0	brezvetr.	oblačn	
	2. pop.	30'0	19'8	sr. jvzh.	del. ob.	

Srednja včerašnja temp. 16'7°, norm. 18'1°.

Poslano.*

Z ozirom na govorice, ki so krožile po Ljub-ljani o neki tožbi Evgena Šustersiča proti meni, izjavljam, da je Evgen Šustersič odstopil od svoje obtožbe in bode moral plačati vse stroške.

Adolf Hauptmann, 2420
nekdanji Evgen Šustersičev hišni gospodar.

* Za vsebino je uredništvo odgo-vorno le v toliko, kolikor določa zakon.

2 učenca

sprejme takoj za mizarski obrt Damijan Bonča, mizar v Vižmarjih šte. 48, p. Št. Vid nad Ljubljano. 2372 10

Mizarski pomočnik

se sprejme takoj pri Mart. Klemenčiču, mizarskem mojstru na Vrhniki šte. 112.

Prodajalka

pridna in poštena, se išče za mesec oktober v večjo trgovino mešanega blaga na deželi. Starejše imajo prednost. — Naslov pove upravništvo »Slovenca«. 2412

Zagrebski
Franck z
kot tovarniško znamko
priporočujemo kot priznani najboljši pridelek za kavo!

Razpis

Št. 15.109

Za zgradbo

vodovoda za Naklo z okolico, politični okraj Kranj

na 47.327 K 50 h proračunjena dela in dobave se bodo oddale potom javne ponudbene obravnave.

Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe z napovedjo popusta ali doplačila v odstotkih na enotne cene proračuna naj se predlože do

16. septembra t. l. ob 12. opoldne

podpisanemu deželnemu odboru.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za jedno krono, doposlati je zapečatenih z nadpisom: „Ponudba za prevzete gradbe vodovoda za Naklo z okolico, politični okraj Kranj“.

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Ravnatoke je izrecno izjaviti, odkod hoče ponudnik armature dobaviti.

Ponudbi je tudi priložiti seznam enotnih cen za dela in dobave potrebne pri hišnih vpeljavah.

Razventega je dodati kot vadij še 5% stavbnih stroškov v gotovini ali pa v pu-pilarnovarnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Deželni odbor si izrecno pridrži pravico, izbrati ponudnika ne glede na višino ponudbene cene, oziroma, če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, proračun in stavbni pogoji so na ogled pri deželnem stavbnem uradu ob navadnih uradnih urah ter se za znesek 10 K tudi lahko dvignejo.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 23. avgusta 1910.

Sode iz belega hrastovega lesa, trpežni, močni

Sode od finega špirta vinski sodi

krasni izdelek, iz belega hra-stovega lesa, močne, trpežne, popolnoma nove iz tovarne špirta za fini spirit in za vino pripravljeni, za vsako vino izborni, takoj rabljivi za kar se jamči, odda v velikosti po 300, 400, 500, 600, 700 do 1000 litrov držeče, na zahtevo tudi 100 do 200 litrov ali manjše po prav solidnih nizki ceni

Iv. A. Hartmanna naslednik

Avg. Tomažič,

Ljubljana, Marije Terezije cesta

Cene nizke in solidne, točna posrežba.

Dva razvaževalca sodavice

se sprejmeta proti dobri mesečni plači takoj v službo. — Vpraša se pri I. Kranjski to-varni sodavice, reg. zadrugi v Ljub-ljani, Slomškova ulica št. 27. 2416

Lokal

za prodajalno na Resljevi cesti šte. 7 se da za november-termin v najem. Več se izve pri gosp. Reisnerju istotam. 2401

Elektroradiograf „IDEAL“

hotel „pri Maliču“ zraven glavne pošte

SPORED: 2198

Od srede 24. avgusta do petka 26. avgusta.
1. Skozi Norveško. (Po naravi.) — 2. Cola di Rienzo. (Zgod. drama.) — 3. Gospodična Glarkes. (Variete.) — 4. Ukradeni otrok. (Drama v barvah.) — 5. Nikdar v zadregi. (Komično.) Dodatek k zad-njima dvema predstavama ob 7. in 1/2 9. uri zvečer. — 6. Muha. (Po naravi.) — 7. Zvijalec. (Komično.) — 8. Doli s pravicami žensk! (Komično.) — 9. Luka bi rad poročil gospodarjevo hčer. (Komično za počt. — Ob lepem vremenu se vrši zadnja predstava na prostem. — Vsak torek in petek od 6. do 10. sodeluje slavna Slovenska Filharmonija.

? I ?
I K O
? O ?

== Najboljša ura sedajnosti: zlata, srebrna, tula, nikelnasta in jeklena ==

se dobi samo pri

H. SUTTNER, Ljubljana, Mesni trg

Lastna tovarna ur v Svici.

2018

Tovarniška varstvena znamka „IKO“.

? I ?
I K O
? O ?

Kdor zida ali rabi cementne izdelke **JOS. CIHLÁŘ** :: Ljubljana :: naj zahteva tvornice cementnih izdelkov Dunajska cesta št. 67 2330

IZPELJAVA
vseh poslovnih transakcij. - Izdajanje čekov, nakaznic in
KREDITNIH PISEM
za vsa glavna in stranska mesta tu- in inozemstva.

C. KR. PRIVIL. BANCNA IN MENJALNICNA DELNISKA DRUŽBA
MERCUR OSREDNJA MENJALNICA:
DUNAJ I., WOLLZEILE 1.
Podružnice: Baden, Češka Kamnica, Češka Lipa, Brno, Dux, Gablonz a. N. Graslitz, Krakov, Litomerice, Moravski
Zumberg, Müdling, Meran, Novi Jičín, Pízen, Praga, Liberec, Dunajsko Novomesto, Cvilava.

NAKUP IN PRODAJA
vseh vrst rent, obligacij, državnih papirjev,
akcij, prioritet, zastavnic, srečk i. t. d., i. t. d.
Zavarovanje proti izgubi pri zrebanjih srečk in vredn. papirjev
Prospekte in cenike premij zastoj in franko.

Deklice iz poštenih rodbin, katere
bi rade posečale velesl.
zunanjo in notranjo šolo, ozir. trgovski
tečaj, učitelj. pripravnico i. t. d., katero
vodijo vli. g. Uršulinke v Škofji Loki, dobe

stanovanje s hrano

sploh vso oskrbo pri gospej **ANI HAFNER**
v Škofji Loki št. 93, II. nadstropje, tik
župnijske cerkve. 2409

Dež. lekarna pri „Mariji Pomagaj“
M. LEUSTEK

Ljubljana, Resljeva cesta 1
zraven cesarja Franc Jožefa jub. mostu
priporoča ob sedanjem času za jemanje
najbolj pripravno, pristno, čisto in sveže
Dorševo med. ribje olje ugod. okusa, lahko
prebavljivo. Mala
steklenica 1 K, večja 2 K.

Tanno-chinin tinktura za lase, ki okrepu-
je lasišče in
preprečuje izpadanje las. Cena steklenici
z rabilnim navodom 1 K.

Slovita Melusine ustna in zobna voda deluje
izbor-
no proti zobobolu in gnjilobi zob, utrdi
dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz
ust. - Steklenica 1 K. 3499

Zaloga vseh preizkušenih domačih zdravil,
katera se priporočajo po raznih časopisih in
cenikih. Med. Cognaca, Malaga, rumi itd.
razpošilja po pošti vsak dan dvakrat.

Prihranite vsak dan

4-80 do 24 kron, ako za-
vzivate železnato vino s
kino lekarja Piccoli-ja v
Ljubljani z dnevnim iz-
datkom 18 vinarjev, mesto
kina železnatega vina, ki
ne vsebuje več železa, kot
navadno vino in kojega bi
morali izpiti eden do pet
litrov na dan, da bi do-
vedli organizmu potrebno
množino železa, kar bi pa
bilo radi alkohola le škod-
ljivo. Pollitera steklenica
Piccolijevega železnatega
vina 2 kroni. - Naročila
proti povzetju. 3281

Zlate svetinje: Berlin, Pariz, Rim itd.
Najbolj kosm. zobo-
čistil. sred-
stvo
Seydlin
Izdelovatelj
O. Seydl
Ljubljana, Stritarjeva ulica 7

Izvršuje vse
: bančne :
: posle. :

J. C. Mayer, Ljubljana, Stritarjeve ulice.
Banka in menjalnica.
Manufakturna trgovina na debelo in drobno.

: Zaloga :
vseh vrst sukna,
platna ter manu-
fakturnega blaga.
3027

Parna opekarna
Josip Lavrenčič v Postojni

priporoča razno opeko, kakor zarežani strešnik I. in II. vrste, strojni
strešnik (kavler), strojna korita (žlebake), opeko za tlak in zidno opeko
najboljše kakovosti, po nizkih cenah in v poljubni množini.

: Za slabokrvne in prebolele :

je zdravniško priporočano
črno dalmatinsko vino
najboljše sredstvo

4 steklenice (5 kg) franko K 4-
BR. NOVAKOVIC, Ljubljana.

„KŮČ“

Enonadstropna hiša

majhna se proda iz proste roke v Rožni
dolini št. 217 pri Ljubljani, ležeča nasproti
peka. 2147 8-1

Ivan Jax in sin
Dunajska cesta 17, Ljubljana.

Kolesa iz prvih tovarn Avstrije:
Dürkopp, Styria (Puch), Waffenrad.

Šivalni stroji

izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz tovarne v Lincu.
Ustanovljena leta 1867. **Vezenje** poučujemo brezplačno.

: **Adlerjevi :**
pisalni stroji.
Ceniki zastoj in franko.

Knjižgoveznica „Katol. tisk. društva“ v Ljubljani

se priporoča v izdelavo vsakovrstnih knjižgoveških del.
Specijaliteta: črtanje poslovnih knjig
za denarne zavode, trgovce, tovarnarje, društva i. t. d.
Vsako naročilo se točno in natančno po predpisu
izvrši. Raznovrstni vzorci na zahtevo brezplačno.

Lepa suha soba

v visokem parterju s 4 okni, 2 proti vzhodu,
2 proti jugu, lepo meblirana, z lepim raz-
gledom v neposredni bližini mestne
hiše in parlamenta, zelo čista in svetla,
se odda v najem pri neki starejši dvojici.
Cena z najvestnejšo postrežbo 50 kron
mesečno. V stanovanje se želi kak gospod
sloven. državni poslanec, ker je lastnik
stanovanja c. in kr. vpok. vojaški uradnik in
Slovenec po rojstvu in mišljenju. Naslov
pove uprava »Slovenca«. 2400

Hotel Tratnik

„Zlata kaplja“
LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 27.
v bližini kolodvora. 2072

Lepe zračne sobe. - Priznana fina
kuhinja. - Izborne pijače. - Nizke
cene. - Lepi restavracijski pro-
stori in povsem na novo urejen
== velik senčnat vrt. ==
Vsako sredo pri ugodnem vremenu
VELIK KONCERT!

Anton Breskvar
stavbni ključar

Ljubljana, Florijanska ulica št. 9

priporočam se slavnemu občinstvu, kakor tudi častiti du-
hovščini za vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor:

ograde za grobove, križe, obhajilne
mize, navadne in žične ograje, vrata.

Velika zaloga štedilnikov,
kurjavna in pepelna vrata, zapahi
dimnikov, strelovodi, zastori
na valjeh itd. itd.
Priporočam se tudi za vsakovrstna
popravila, katera izvršujem hitro in
po nizkih cenah. 2130

Spreten
urarski pomočnik

za razna dela starosti 20 let naprej se
sprejme takoj. Tedenska plača 26-30 K.
Ponudbe naj se pošilja na naslov Fran
Čuden, Ljubljana. 2393

Dinamo stroji, elektr. motorji.
Naprave za elektr. razsvet-
ljavo in prevajanje elektr.
sile. Električni obrat vseh
vrst. Ventilatorji. Turbo-
generatorji, elektr. želez-
nice in lokomotive, žerjavi
in dvigala. Obločnice in
žarnice vseh vrst. 2073

Elektrotehniška delniška družba
preje Kolben in dr.
Praga-Vysočany

Vodne turbine vseh sestav,
(Francis, Pelton). Točna,
cena in hitra popravila vseh
elektr. strojev od drugih tvrdk.
Vse potrebe za inštaliranje.
Odlitki iz Siemens-Martino-
vega jekla, ameriška kujna litina
iz lastnih velikih livaren in
jeklaren. Za vele- in malo obrt.